

rămâne în urechea medie și poate produce o secreție purulentă. Corpul străin în conductul auditiv, prezența de cerumen durificat sau iradierea unei dureri dentare, pot produce, de asemenea, dureri.

Dureri dorsale

Prezente în:

întinderi musculare, poziții vicioase, deformarea coloanei vertebrale, contuzii pe coloana vertebrală, contuzii, inflamații sau degenerescență a vertebrelor, malformații sau inflamații renale.

Senzația de durere sau de înțepeneală este urmare a antrenării fizice oboseitoare a musculaturii și ligamentelor din respectiva regiune. Durerea este superficială și dispare după un anumit interval de repaus.

Cauze îngrijorătoare sunt: infecții sau malformații, deformări sau inflamații la nivelul coloanei vertebrale, deficiență la zonele de creștere ale vertebrelor (boala Schenermann) sau contuzii la nivelul coloanei. Devieri mari laterale ale coloanei sunt uneori vizibile cu ochiul liber, mai ales când copilul dezbrăcat se apleacă înainte, până la pământ. Controlați traiectul coloanei pentru a lua măsuri potrivite din timp. Durerile date de nefrită se instalează frecvent într-o singură parte. Aceasta este însoțită și de alte simptome, arsură la urinare, urinare frecventă, urină intens colorată.

Modificarea dispoziției

Apare în:

apatie, plâns, agitație, somnolență, irascibilitate, lipsă de concentrare, dezinteres.

Modificarea dispoziției, asemenea inapetenței, poate fi primul indiciu de boală. Deoarece vă cunoașteți copilul bine, veți observa repede, dacă plânge mai des, dacă țipă sau scâncește ușor, dacă este suspect de liniștit sau dacă este cuprins de o neliniște necunoscută, dacă este mai somnoros decât de obicei sau dacă somnul este agitat.

La copilul de obicei vesel, indispoziția, irascibilitatea, lipsa de apetit pentru joacă sunt semne de luat în considerare.

La copilul mai mare, oboseala nejustificată, dezinteresul, scăderea rezultatelor la învățătură sunt de asemenea semne pe care trebuie să le interpretați și în situație de dubiu să consultați medicul.

53

Îngrijirea copilului bolnav; sfaturi generale

Un copil bolnav este într-o situație deosebită, fizică și psihică. De asemenea, și părinții săi când asistă la suferința sa, neputându-l absolvi de această experiență. Uneori părinții își fac muștrări de conștiință de a nu fi procedat corect într-o împrejurare. Bineînțeles că există și afecțiuni a căror cauză este îngrijirea defectuoasă a copilului și atunci reproșurile sunt îndreptățite. Alimentația necorespunzătoare, lipsa de suficientă rațiune, o profilaxie neaplicată pot declanșa boala. Dar chiar și atunci când îngrijiți copilul exemplar nu puteți împiedica uneori îmbolnăvirea sa.

Sigur că nu este cazul ca la cea mai mică indispoziție să consultați medicul, dar mai bine vă consultați cu acesta când aveți suspiciuni. Pentru că numai când știți exact ce aveți de făcut și primiți indicații precise despre îngrijire și tratament scăpați de stres. În fața copilului trebuie să vă păstrați calmul și încrederea. Mai ales copilul mic bolnav, care nu înțelege ce se întâmplă cu organismul său, resimte o scădere a sentimentului de siguranță în confruntarea cu durerea și suferința sa fizică. El este expus senzațiilor neplăcute și, neajutorat fiind, are nevoie de apropierea dvs. pentru a-i da sentimentul de protecție și a-i asigura desfășurarea ritmică a măsurilor de îngrijire fără enervare și dezordine.

Îngrijirea copilului presupune răbdare și capacitatea de a transpune în simțirea sa, solicitând mult timp, căci îngrijirea acordată de părinți este, bineînțeles, principalul factor care declanșează procesul de însănătoșire a micului pacient.

Camera bolnavului

Dacă copilul are camera sa, atunci îi este asigurată implicit și temperatura adecvată a aerului și oxigenul necesar.

Temperatura camerei se recomandă a fi în jur de 20°C, aerisirea se va relua de câteva ori zilnic. Vara fereastra poate sta deschisă, iarna trebuie să mutați copilul într-o altă cameră în timp ce o aerisiți pe a sa.

Trebuie să schimbați lenjeria patului ori de câte ori transpiră copilul. Igiena camerei va include ștergerea cu o cârpă umedă atât a mobilierului cât și a pardoselii. Praful nu trebuie agitat deoarece conține mulți germeni.

Când faza acută a afecțiunii este depășită și copilul se simte mai bine, îi va fi greu să stea separat de restul familiei. Dacă medicul a recomandat în continuare repaus copilului, atunci îl puteți muta în camera de zi.

Copilul nu se mai simte astfel exclus și se va comporta normal.

În cazul în care un copil bolnav împarte camera și cu alți frați, este necesar, în funcție de gravitatea afecțiunii, ca acesta să fie izolat. În măsura posibilului, cel mai mic copil va sta în dormitor cu părinții.

Copilul bolnav trebuie să stea la pat?

Bolile care impun repaus sever la pat necesită de obicei și spitalizare. În toate celelalte cazuri copilul va sta numai în primele zile la pat. Atâta vreme cât starea generală este alterată și copilul nu se simte într-adevăr bine, nu sunt dificultăți în această privință.

Dacă nu este cu adevărat bolnav, repausul la pat va fi considerat de el mai degrabă o pedeapsă.

Chiar dacă are febră și vrea să se scoale, nu interveniți.

Constrângerea pentru repaus la pat, nu avantajează însănătoșirea, ci dimpotrivă dă naștere la conflicte.

Aveți grijă ca efortul fizic al copilului să nu fie exagerat în acest caz.

Există boli în care repausul la pat este o măsură esențială pentru procesul de însănătoșire. Aceasta poate fi o componentă a terapiei. Spre exemplu, în hepatită sau nefrită se produce o irigare sangvină la nivelul respectivului organ mai bine în poziție culcată. De aceea copilul trebuie să rămână la pat când are una dintre aceste afecțiuni chiar și după faza acută a bolii.

El simțindu-se de regulă bine, nu înțelege necesitatea măsurii. Numai probele de laborator indică prezența bolii. În acest caz se instalează plictiseala, refuzul și solicitarea insistentă a unei distracții.

Chiar dacă copilul vă preocupă foarte mult, nu puteți sta toată ziua lângă patul său. Oferiți-i deci ceva care să-l distreze. Dacă copilul nu are o boală infecto-contagioasă, și dacă dvs. nu aveți o carte potrivită o puteți împrumuta!

Trebuie răsfățat un copil bolnav?

Compasiunea, anxietatea și grija prea mare îi conduc pe părinți la o răsfățare peste măsură a copilului bolnav. Copiii au, în această situație, o nevoie deosebită de afecțiune și tandrețe și doresc să aibă în preajma lor încontinuu, pe mama și pe tata. Este de înțeles, și până la un punct le puteți chiar îndeplini dorința. Dar o exagerare nu trebuie susținută. Boala copilului afectează uneori bunul mers al casei și impune părinților reștrângeri dacă nu chiar sacrificii. În timpul stării de convalescență trebuie însă reintrodusă regula cotidiană. Respectați nevoile copilului de îngrijire dar nu-i permiteți să vă comande. Încercați să vă mențineți ritmul zilnic și rezolvați treburile curente. Aveți desigur în vedere și ore fixe în care vă ocupați de copil. Știe astfel când îi stați la dispoziție și nu vă deranjează încontinuu.

În această situație greu de suportat de către copilul bolnav, îl puteți lăsa să privească la TV la ore neobișnuite, îi puteți oferi video-casete adecvate vârstei, desene animate. O mică atenție din când în când și îndeplinirea unei dorințe speciale îi va ușura mult condiția. Nu-l bombardați cu cadouri și nu transformați excepția în regulă. Unii copii sunt în stare să se complacă atât de tare în noua condiție, încât nu mai vor să se însănătoșască. Și la prima ocazie se vor preface bolnavi sau prezintă simptome false pentru a fi din nou în centrul atenției. O conduită necorespunzătoare a dvs. va putea fi în viitor cauza unor frecvente îmbolnăviri.

Dacă copilul este bolnav și trebuie să stea în pat, un șutinel cu spetează, o mășuță de pat și o folie de plastic îi vor facilita astfel joaca. În afară de citit sau privit albume, multe meșteri, construi, picta, coase etc. Pe de altă parte, unele activități le puteți desfășura lângă el, chiar cerându-i ajutorul. Când sunteți în preajma lui îi alungați ușor plictiseala. În măsura în care o permite boala, puteți invita pe rând copii de joacă și colegi de școală. Un copil care lipsește mult de la școală nu poate recupera prea repede și pierde contactul cu lecțiile.

Țineți legătura cu școala. Solicitați sprijinul cadrului didactic pentru asigurarea zilnică a temelor. Un coleg este poate încântat să vă ajute la curent și pe copilul dvs. O oră pe zi veți învăța nouă cu copilul dvs.

Cum hrănim copilul bolnav

Sunt boli în care regimul alimentar este deosebit de important. Medicul vă va informa și vă va prezenta o schemă de alimentație corespunzătoare. În toate cazurile copilul va primi mese cu cantități mici, ușor digerabile și pline de vitamine; aceasta în caz că mănâncă, deoarece un copil cu febră mare este inapetent. Un copil care stă la pat, fără mișcare fizică, mănâncă mult mai puțin decât cel sănătos. Nu forțați copilul să mănânce și nu vă îngrijorați, chiar dacă a slăbit puțin. De regulă el va recupera totul foarte repede, dacă nu face mofturi ca urmare a îndemnurilor repetate la masă din prima fază a bolii.

Oferiți copilului mâncare atrăgătoare, variată, gustoasă și respectați-i, după caz, dorințele.

Nu-l certati; dacă refuză, nu înseamnă că este refractar. Sugarii, în decursul tulburării doresc alăptarea la intervale mai scurte decât de obicei, uneori apropierea le produce alinarea suferinței. Copilului care este alimentat din sticlă i se vor oferi de asemenea mai des mesele. Preparați masa cu ceai de mălură.

Dacă copilul prezintă febră, va trebui să-i reduceți cantitatea de lapte și să o creșteți pe cea de ceai sau apă. Sugarii mai mari sau copiii mici care au renunțat la sticlă nu vor s-o mai accepte.

Se recomandă totuși pentru copiii mici ca în faza acută de boală să fie alimentați conform grupei de vârstă precedentă. Îi puteți oferi, spre exemplu, o sticlă de lapte cu griș (subțire preparat), cu fulgi de cereale, eventual cu un adaos de cacao sau cu suc de fructe, piure de fructe sau de legume subțiat cu apă sau ceai.

Copiii bolnavi le place piureul de fructe cu puțină brânză de vaci sau iaurt. Este important să îngurgiteze o cantitate suplimentară de lichide. Trebuie uneori să faceți uz de autoritate pentru ca el să consume într-adevăr cantitatea de lichide prescrisă.

Dacă este permis, poate bea ce-i place mai mult. Există un sortiment bogat de sucuri și ceaiuri, în mod excepțional poate bea și un pahar de limonadă. Lichidele cu conținut acid, pot provoca scaunul, pe stomacul gol sau în colici abdominale; de aceea se vor consuma numai în cantități mici. Laptele nu este indicat. Laptele în amestec cu suc de fructe este răcoritor și hrănitor în același timp, important în perioadă de recuperare.

Igiena corporală a copilului bolnav

Igiena zilnică a copilului bolnav este foarte importantă; ea sporește confortul său fizic.

Copilul va fi spălat în întregime o dată pe zi. Dușul sau baia nu sunt indicate în stări febrile sau erupții cutanate. Cereți sfatul medicului. Este indicat a se schimba zilnic lenjeria de corp.

Igiena cavității bucale este de asemenea foarte importantă. Copilul se va spăla pe dinți. Frecvent mucoasa din gură, buzele sunt crăpate. Copiii mai mari se vor clăti cu apă de mușetel sau jaleș.

La copilul mic se vor șterge buzele cu tifon umed. Scoamele sau secrețiile de pe limbă vor fi îndepărtate cu glicerină (de la farmacie) la care adăugați câteva picături de suc de lămâie.

Protejați buzele acestuia aplicând un strat de cremă de copiii.

Pielea unui copil febril este uscată și aspră. Ține de îngrijire și este răcoritor să-l ungeți din cap până la talpă cu o loțiune de piele, răcoritoare. Pe lângă toaleta zilnică este important să aibă mâinile curate, mai ales în afecțiuni digestive.

Înainte de fiecare masă și după fiecare plimbare la WC copilul trebuie să se spele pe mâini cu apă și săpun.

Senzația este răcoritoare și plăcută după aceea, tocmai pentru că transpiră foarte tare în palme și este lipicios.

Îngrijirea părului este, de asemenea, importantă deoarece pielea capului transpiră. Copilul va fi pieptănat și periat o dată pe zi. Unui copil cu părul lung îi veți împleti două cozi.